

[ترجمه: میترا اسدینیا / منبع: مجلستز ایونیک نیوز]

ناکجاآباد: کشف دوباره هنر کودکی این عنوان نمایشگاهی است که اخیراً در موزه هنرهای اویلت ورث، وابسته به دانشگاه منچستر انگلستان برگزار و با استقبال زیادی مواجه شده است. مسئولان برگزار کننده این نمایشگاه در توضیح یکپارچه خود در زمینه این برنامه هنری، به جمله‌ای از بابایلو پیکاسو نقاش معروف اسپانیایی اشاره می‌کنند که گفته است: «هنر کودکی یک هنر است. مسئله این است که چگونه یک هنرمند همچنان که بزرگ می‌شود، هنرمند بماند.»

نمایشگاه آثار هنری ناکجاآباد ارائه کننده مجموعه‌ای از آثار هنرمندانی چون پیکاسو، ژان دوپوف، پاول کلی، خوان میرو و لوسیتز که همگی با الهام از هنر کودکان در جستجوی جویق خلایق متحصّر به فرد و بداهه کاری بدون تدبیر قلمی بوده‌اند. موقعیتی که در فرایند بازی رخ می‌دهد. نمایشگاه ناکجاآباد اما پیش از هر چیزی به دهنرمند پیشرو در آموزش هنر کودکان تمرکز دارد که یکی از آنها فرانتز سرکه و دیگری معلم انگلیسی اماریون ریچار سون، بوده‌اند که به دلیل روش و تکرش ابتکاری خود با تأکید بر خلایق ذاتی و طبیعی کودک، نقش مهمی در شکل‌گیری جریان‌های هنری اوایل قرن بیستم داشته‌اند و در واقع آثار شایع و برجسته‌ای را دهه‌های نخست قرن بیستم خلق کرده‌اند.

ریچار سون که کودک یک معلم هنر در مدرسه کودکان بود، بعدها متوجه نمایشگاه آثار خلق شده توسط شاگردان خود در مین و برت پارک در واقع نخستین نمایشگاه آثار نوع خود بود.

می توان نمایشگاه اخیر در منچستر را خلق دوباره دانست که در سال ۱۹۲۸ در ویلت ورث برگزار شده بود. اما این نمایشگاه یعنی ناکجاآباد امروزی، ارائه کننده واکنش کودکان امروز در پاسخگویی به این مسئله است که هنر کودکان برای شما چه معنایی دارد و در نظر شما چه چیز شباهت دارد؟

بخشی از نمایشگاه با عنوان آیا یک کودک می‌توانست چنین اثری خلق کند؟ اقدامی آشکار تحریک کننده است که در واقع ترکیبی است از آگاهی کودکان و آثاری از هنرمندان مدرن و معاصر تا تعیینی از این دست که آیا کودکان می‌توانستند چنین کنند؟ و آیا آنان چنین خواهند کرد؟ آنان می‌توانستند این چنین کنند؟ و برایشان چنین بسیار دارد. آیا هنر آثار بزرگ کودکان است؟

روحیه اقدام خودمختاری و بداهه کاری در دوران کودکی چیزی است که بیشتر ما در دست آدم و همچنان که بزرگتر و بزرگتر می‌شویم این روحیه را به یاد می‌آوریم، باسفته، آتینچان در نقاشی کودکان خود از بار می‌نماید، کم رنگ‌تر و دقیق‌تر شده است.

اما گرایش به تصویرگری به گونه‌ای آزاد، معصومانه و در عین حال شوقی می‌تواند به هنر کودک برگردد که چشم می‌آید، مهم‌ترین جریان است که در آثار هنری مشهورترین هنرمندان جهان ویژه نقاشان دیده می‌شود که در مسیر زندگی هنر مدرن اوایل قرن بیستم ویژه در آثار بابایلو پیکاسو و نیز «اوسلیلی کاندینسکی» به اوج خود می‌رسد.

یکی از موزه داران شافل در گالری هنرهای اویلت ورث که در برگزاری نمایشگاه ناکجاآباد، کشف دوباره هنر کودک شرکت دارد، می‌گوید: تمام هنرمندان مدرنیست مشهور اوایل قرن بیستم بدون استثنا آثار هنر کودک را در آثار و نحوه کار خود از هنر کودکی برداشته‌اند.

به عنوان مثال اوایل نقاشی معروف اوایل قرن بیستم با اشاره به پسر ۵ ساله آن بارها گفته است که نقاشی‌های بابایلو پیکاسو من در نقاشی‌های من بهتر است. فلشکی معروفی از یک هنرمند متخصص کودکان گفته بود: «زمانی که همنم شما بودم، همانند ارفاقل کودکان گفته بود:»

[مترجم: شیلا ساسانی نیا]

مهم‌ترین نقاشی‌های کار در دنیا مردی هلندی به نام وگت جان جاسن، است که این روزها شاهد بخت و اقبال تازه‌ای در زندگی خود و یکسانی در عرصه هنر است. او که زمانی به خاطر نابولاهی نقاشی‌های خود از هنرمندان مشهور همچون پیکاسو، ماتیس و... معروف بود این روزها با صداقت پیش‌کردن اسم و رسم تازه‌ای یافته است.

جاسن با غرور در نمایشگاهی از آثار نقاشی خود که در شهر مرکز زکست در هلند برپا شده قدم می‌زند و اگرچه هنوز نقاشی‌های کپی می‌کشد اما با نوشتن نام خود در گوشه تابلو در کنار امضای نقاش اورینتال از احترام مردم و هنر دوستان برخوردار شده است. او گاه حتی فروتنی را تا حدی پیش می‌برد که گفته می‌شود نوشتن نام خود بر روی تابلو بسنده می‌کند. جاسن جوان که در مضمینه مالی بود پس از این روی دست به استعداد خود در نقاشی به کشیدن نمونه‌های کپی استادان بزرگ این هنر روی آورد و در این تابلوهایی او بودند که در پیش از دستگیری شدنش در سال ۱۹۹۲ در گالری‌های هنری به اسم بار اصل به معرض نمایش مردم گذاشته می‌شدند و با آنکه این مجموعه داران هنری دست به دست می‌چرخیدند با این حال او اگرچه هنوز با کشیدن کپی آثار امراز معاش می‌کند از جنجال‌های نامش در دنیای هنر نقاشی برپا کرده است.

همچنان جاسن است و آرزوی می‌کند جامعه هنری با دید با دگرگونی او و نگاه می‌کنند می‌گوید: «فوتی می‌گذری پس سوتانی از جاسن را از نومی آفریده هم او آفرینم می‌کنند و من اینجا سوتانی از پیکاسو را از نومی آفرینم دستگیری می‌شوم.»

جاسن که این روزها عینکی شده و در آستانه ۷۰ سالگی است دیگر به فریب ندان خریداران نقاشی‌هایش علاقه‌ای ندارد اما متعزّز است که این‌کس‌ها تابلوهایی کپی او همچون نام زبانی در دسترس آنها قرار می‌گیرد. جاسن به خود نقاشی‌های او را با این حال گوشه‌گیرند. بیست و سه سال در ۱۹۹۴ بلافاصله پس از این که یک کارشناس هنری در یک گالری به اشتباهی کوچک در یکی از نقاشی‌های او که با نسخه مطابقت نمی‌کرد پی برد دستگیری شد. او چندین ماه در کشیکتی او نگرند. این روزها این هنرمند از این که استاد نقاشی‌های کپی در قرن ۲۰ با یک بگبرد ناراحت نمی‌شود حتی از این عنوان برتری او بر سایر دیگران نسبت به خود و جذب خریداران احتمالی‌های هنری او را در کار می‌کند. او چند جاسن کپی نقاشی‌های کپی می‌کند. او در آستانه وورشکیست در آسترمرد بود و علاقه زیادی به هنر و آثار اورینتالی داشت که سعی می‌کرد به هنر دوستان بفروشد اما خیلی زود در مسیر متفاوتی قرار گرفت. او با اشاره به این که

نقاشی می‌کردم اما اکنون تلاش می‌کنم تا یاد بگیرم مثل شما نقاشی کنم.»

علاوه بر پاول کلی و پیکاسو دیگر نقاشانی که آثارشان در این نمایشگاه ارائه شده، نقیض خوان می‌مانند، کاندینسکی و دیگران، همگی به شدت به روح بداهه کاری رفتار خودی خودی داشته‌اند که درصدد به چنگ آوردن دیگران با آن تأکید داشتند که درصدد به چنگ آوردن دیگران با آن انزوی نهفته و از دست رفته، در آثار خود هستند.

این نحوه نگارش علاوه بر آثار نقاشان سال‌های آغازین قرن بیستم، به طور قابل توجهی در نمونه‌های آثاری از برخی هنرمندان جریان هنر اوانگارد اروپا موسوم به جریان «کوبیزم» نظیر «کالر لیل» و «فدمند لگر» دیده می‌شود که طیف وسیعی از انواع هنرمندان امع را تقاضان، می‌مسممه سازان و شاعران دیده می‌شود.

در حالی که جریان هنری اوانگارد کوبیزم مربوط به دهه ۱۹۶۰ اروپاست که ریشه در سوررئالیسم و سوبیزه اکسپرسیونیسم آلمان داشته و در عین حال نگرش‌های تکنیکی‌های بسیاری نیز از هنر آستره آمریکا و تشریوی‌های انتقادی رایج در پاریس را در خود دارد. از این دسته هنرمندان نیز که دیدگاه‌هایشان در حدی منبای برخی آثار است مدرن در نیمه دوم قرن بیستم بوده، برخی در آثارشان به وضوح متأثر از هنر کودکان بوده‌اند.

ظاهر «فرانتز سرکه» و «اماریون ریچار سون» دو تن از پیشگامان آموزش هنر که پیش‌تر به آن اشاره شد، نیز، این بار در نمایشگاه ناکجاآباد به کمک کودکان امروز در تلاش‌اند تا به این سوال پاسخ دهند که معنای هنر کودکان چیست و برای شما چه چیز شبیه است؟

اما در قلب این نمایشگاه تعدادی آمیدوار بود که نمایشگاه می‌تواند به نوعی توجه نقاشی کودکان و خانواده‌هایشان را نیز جلب کند به نحوی که مردم به‌ر کار کودکان توجه بیشتری کرده و به طور کلی ارزش کار هنری کودکان را در ک کرده و این آثار چنان که سزاست قدرتی کنند.

اسمه» از برگزار کنندگان این نمایشگاه در بررسی‌هایش درباره این نمایشگاه متوجه شده است که نمایشگاه ریچار سون در ویلت ورث، نخستین نمایشگاه تاریخ خود بوده که در سال ۱۹۲۸ با عنوان هنر کودک برگزار شده است. بدین ترتیب نمایشگاه ناکجاآباد در خلق دوباره هنر کودکی در نمایشگاه اولیه و اصلی است که در مرداد ۲۶ شاهرکار هنری ارائه شده در سال ۱۹۲۸ است به اضافه کپی آثار ارائه شده دیگری در برنامه‌های مشابه نمایشگاهی که همراه با ارائه بریده‌هایی از جراید و دیدگاه‌های برجسته‌ای که از سوی

متقدنان و طرفداران این آثار در برنامه‌های محلی و ملی آن روز چاپ و منتشر می‌شد، طی دهه ۱۹۲۰ و به تبعیت از نمایشگاه ریچار سون برگزار می‌شد. اسه می‌گوید: گروه پژوهشی فعال در نمایشگاه ویلت ورث، بخشی از نمایشگاه ناکجاآباد، کشف دوباره هنر کودکی، را با عنوان «جست‌وجوی زیبایی، ترتیب‌داده است که نمونه کارهایی از مارلون ریچار سون، کسی که کودکان و شاگردان کلاس خود در شوقی می‌کرد تا زیبایی را در هر چیز ساده‌ای بی‌پروا خود و محیط زندگی روزمره خود بیابند، به نمایش می‌گذازد. کشف زیبایی در مکان‌های نظیر کتابال‌ها و جوی‌ها و در فرسنگه کالاهای آرایه قیمت محل زندگی‌شان در منطقه دادلی و این موضوع تازه‌ای بود. علاوه بر این او طی دهه ۱۹۲۰ کودکان را در معرض آثار هنری خود قرار داد و در محیط بیرون از خورا همان گونه که می‌بینند، بیابان کنند،

اما این نمایشگاه همچنان تئوروی از این قبیل ایده‌هاست که می‌تواند به نوعی توجه نقاشی کودکان و خانواده‌هایشان را نیز جلب کند به نحوی که مردم به‌ر کار کودکان توجه بیشتری کرده و به طور کلی ارزش کار هنری کودکان را در ک کرده و این آثار چنان که سزاست قدرتی کنند. اسمه» از برگزار کنندگان این نمایشگاه در بررسی‌هایش درباره این نمایشگاه متوجه شده است که نمایشگاه ریچار سون در ویلت ورث، نخستین نمایشگاه تاریخ خود بوده که در سال ۱۹۲۸ با عنوان هنر کودک برگزار شده است. بدین ترتیب نمایشگاه ناکجاآباد در خلق دوباره هنر کودکی در نمایشگاه اولیه و اصلی است که در مرداد ۲۶ شاهرکار هنری ارائه شده در سال ۱۹۲۸ است به اضافه کپی آثار ارائه شده دیگری در برنامه‌های مشابه نمایشگاهی که همراه با ارائه بریده‌هایی از جراید و دیدگاه‌های برجسته‌ای که از سوی

متقدنان و طرفداران این آثار در برنامه‌های محلی و ملی آن روز چاپ و منتشر می‌شد، طی دهه ۱۹۲۰ و به تبعیت از نمایشگاه ریچار سون برگزار می‌شد. اسه می‌گوید: گروه پژوهشی فعال در نمایشگاه ویلت ورث، بخشی از نمایشگاه ناکجاآباد، کشف دوباره هنر کودکی، را با عنوان «جست‌وجوی زیبایی، ترتیب‌داده است که نمونه کارهایی از مارلون ریچار سون، کسی که کودکان و شاگردان کلاس خود در شوقی می‌کرد تا زیبایی را در هر چیز ساده‌ای بی‌پروا خود و محیط زندگی روزمره خود بیابند، به نمایش می‌گذازد. کشف زیبایی در مکان‌های نظیر کتابال‌ها و جوی‌ها و در فرسنگه کالاهای آرایه قیمت محل زندگی‌شان در منطقه دادلی و این موضوع تازه‌ای بود. علاوه بر این او طی دهه ۱۹۲۰ کودکان را در معرض آثار هنری خود قرار داد و در محیط بیرون از خورا همان گونه که می‌بینند، بیابان کنند،

اما این نمایشگاه همچنان تئوروی از این قبیل ایده‌هاست که می‌تواند به نوعی توجه نقاشی کودکان و خانواده‌هایشان را نیز جلب کند به نحوی که مردم به‌ر کار کودکان توجه بیشتری کرده و به طور کلی ارزش کار هنری کودکان را در ک کرده و این آثار چنان که سزاست قدرتی کنند. اسمه» از برگزار کنندگان این نمایشگاه در بررسی‌هایش درباره این نمایشگاه متوجه شده است که نمایشگاه ریچار سون در ویلت ورث، نخستین نمایشگاه تاریخ خود بوده که در سال ۱۹۲۸ با عنوان هنر کودک برگزار شده است. بدین ترتیب نمایشگاه ناکجاآباد در خلق دوباره هنر کودکی در نمایشگاه اولیه و اصلی است که در مرداد ۲۶ شاهرکار هنری ارائه شده در سال ۱۹۲۸ است به اضافه کپی آثار ارائه شده دیگری در برنامه‌های مشابه نمایشگاهی که همراه با ارائه بریده‌هایی از جراید و دیدگاه‌های برجسته‌ای که از سوی

متقدنان و طرفداران این آثار در برنامه‌های محلی و ملی آن روز چاپ و منتشر می‌شد، طی دهه ۱۹۲۰ و به تبعیت از نمایشگاه ریچار سون برگزار می‌شد. اسه می‌گوید: گروه پژوهشی فعال در نمایشگاه ویلت ورث، بخشی از نمایشگاه ناکجاآباد، کشف دوباره هنر کودکی، را با عنوان «جست‌وجوی زیبایی، ترتیب‌داده است که نمونه کارهایی از مارلون ریچار سون، کسی که کودکان و شاگردان کلاس خود در شوقی می‌کرد تا زیبایی را در هر چیز ساده‌ای بی‌پروا خود و محیط زندگی روزمره خود بیابند، به نمایش می‌گذازد. کشف زیبایی در مکان‌های نظیر کتابال‌ها و جوی‌ها و در فرسنگه کالاهای آرایه قیمت محل زندگی‌شان در منطقه دادلی و این موضوع تازه‌ای بود. علاوه بر این او طی دهه ۱۹۲۰ کودکان را در معرض آثار هنری خود قرار داد و در محیط بیرون از خورا همان گونه که می‌بینند، بیابان کنند،

اما این نمایشگاه همچنان تئوروی از این قبیل ایده‌هاست که می‌تواند به نوعی توجه نقاشی کودکان و خانواده‌هایشان را نیز جلب کند به نحوی که مردم به‌ر کار کودکان توجه بیشتری کرده و به طور کلی ارزش کار هنری کودکان را در ک کرده و این آثار چنان که سزاست قدرتی کنند. اسمه» از برگزار کنندگان این نمایشگاه در بررسی‌هایش درباره این نمایشگاه متوجه شده است که نمایشگاه ریچار سون در ویلت ورث، نخستین نمایشگاه تاریخ خود بوده که در سال ۱۹۲۸ با عنوان هنر کودک برگزار شده است. بدین ترتیب نمایشگاه ناکجاآباد در خلق دوباره هنر کودکی در نمایشگاه اولیه و اصلی است که در مرداد ۲۶ شاهرکار هنری ارائه شده در سال ۱۹۲۸ است به اضافه کپی آثار ارائه شده دیگری در برنامه‌های مشابه نمایشگاهی که همراه با ارائه بریده‌هایی از جراید و دیدگاه‌های برجسته‌ای که از سوی

متقدنان و طرفداران این آثار در برنامه‌های محلی و ملی آن روز چاپ و منتشر می‌شد، طی دهه ۱۹۲۰ و به تبعیت از نمایشگاه ریچار سون برگزار می‌شد. اسه می‌گوید: گروه پژوهشی فعال در نمایشگاه ویلت ورث، بخشی از نمایشگاه ناکجاآباد، کشف دوباره هنر کودکی، را با عنوان «جست‌وجوی زیبایی، ترتیب‌داده است که نمونه کارهایی از مارلون ریچار سون، کسی که کودکان و شاگردان کلاس خود در شوقی می‌کرد تا زیبایی را در هر چیز ساده‌ای بی‌پروا خود و محیط زندگی روزمره خود بیابند، به نمایش می‌گذازد. کشف زیبایی در مکان‌های نظیر کتابال‌ها و جوی‌ها و در فرسنگه کالاهای آرایه قیمت محل زندگی‌شان در منطقه دادلی و این موضوع تازه‌ای بود. علاوه بر این او طی دهه ۱۹۲۰ کودکان را در معرض آثار هنری خود قرار داد و در محیط بیرون از خورا همان گونه که می‌بینند، بیابان کنند،

اما این نمایشگاه همچنان تئوروی از این قبیل ایده‌هاست که می‌تواند به نوعی توجه نقاشی کودکان و خانواده‌هایشان را نیز جلب کند به نحوی که مردم به‌ر کار کودکان توجه بیشتری کرده و به طور کلی ارزش کار هنری کودکان را در ک کرده و این آثار چنان که سزاست قدرتی کنند. اسمه» از برگزار کنندگان این نمایشگاه در بررسی‌هایش درباره این نمایشگاه متوجه شده است که نمایشگاه ریچار سون در ویلت ورث، نخستین نمایشگاه تاریخ خود بوده که در سال ۱۹۲۸ با عنوان هنر کودک برگزار شده است. بدین ترتیب نمایشگاه ناکجاآباد در خلق دوباره هنر کودکی در نمایشگاه اولیه و اصلی است که در مرداد ۲۶ شاهرکار هنری ارائه شده در سال ۱۹۲۸ است به اضافه کپی آثار ارائه شده دیگری در برنامه‌های مشابه نمایشگاهی که همراه با ارائه بریده‌هایی از جراید و دیدگاه‌های برجسته‌ای که از سوی

ناکجاآباد: کشف دوباره هنر کودکی

دوستانه و غیر رسمی ارائه شده هدف اصلی جست‌وجو شناخت خلایق جادویی در هنر کودکان است که در این نمایشگاه ویژه ارائه می‌شود.

هدف مهم این نمایشگاه گام گذاشتن در فضایی از نمایش آثار هنری کودکان است برای آن که بازید کنندگان در این هنرمندان بزرگی چون پیکاسو تا چه حد و چگونه ملهم از آثار کودکان بوده‌اند. این کار برگزار کنندگان این نمایشگاه این است که به کودکان بازید کنندگان اجازه دهد آثار هنری خود را با عنوان نمایشگاهی مشابه کار خود، طراحی و برای نمایش ارائه کنند.

فعالیت‌های آزاد و شادمانه دیگر در حواشی این نمایشگاه شامل تورخانوادگی است که طی آن گروه‌ای از کودکان تا ۷ ساله‌ها از نمایشگاهی مشابه کار خود، طراحی و برای نمایش ارائه کنند. فعالیت‌های آزاد و شادمانه دیگر در حواشی این نمایشگاه شامل تورخانوادگی است که طی آن گروه‌ای از کودکان تا ۷ ساله‌ها از نمایشگاهی مشابه کار خود، طراحی و برای نمایش ارائه کنند. فعالیت‌های آزاد و شادمانه دیگر در حواشی این نمایشگاه شامل تورخانوادگی است که طی آن گروه‌ای از کودکان تا ۷ ساله‌ها از نمایشگاهی مشابه کار خود، طراحی و برای نمایش ارائه کنند. فعالیت‌های آزاد و شادمانه دیگر در حواشی این نمایشگاه شامل تورخانوادگی است که طی آن گروه‌ای از کودکان تا ۷ ساله‌ها از نمایشگاهی مشابه کار خود، طراحی و برای نمایش ارائه کنند.

اما شاید جالب‌ترین و ابتکاری ترین بخش این برنامه‌های جانبی این نمایشگاه بخشی باشد که در جست‌وجوی زیبایی، ترتیب‌داده است که نمونه کارهایی از مارلون ریچار سون، کسی که کودکان و شاگردان کلاس خود در شوقی می‌کرد تا زیبایی را در هر چیز ساده‌ای بی‌پروا خود و محیط زندگی روزمره خود بیابند، به نمایش می‌گذازد. کشف زیبایی در مکان‌های نظیر کتابال‌ها و جوی‌ها و در فرسنگه کالاهای آرایه قیمت محل زندگی‌شان در منطقه دادلی و این موضوع تازه‌ای بود. علاوه بر این او طی دهه ۱۹۲۰ کودکان را در معرض آثار هنری خود قرار داد و در محیط بیرون از خورا همان گونه که می‌بینند، بیابان کنند،

اما این نمایشگاه همچنان تئوروی از این قبیل ایده‌هاست که می‌تواند به نوعی توجه نقاشی کودکان و خانواده‌هایشان را نیز جلب کند به نحوی که مردم به‌ر کار کودکان توجه بیشتری کرده و به طور کلی ارزش کار هنری کودکان را در ک کرده و این آثار چنان که سزاست قدرتی کنند. اسمه» از برگزار کنندگان این نمایشگاه در بررسی‌هایش درباره این نمایشگاه متوجه شده است که نمایشگاه ریچار سون در ویلت ورث، نخستین نمایشگاه تاریخ خود بوده که در سال ۱۹۲۸ با عنوان هنر کودک برگزار شده است. بدین ترتیب نمایشگاه ناکجاآباد در خلق دوباره هنر کودکی در نمایشگاه اولیه و اصلی است که در مرداد ۲۶ شاهرکار هنری ارائه شده در سال ۱۹۲۸ است به اضافه کپی آثار ارائه شده دیگری در برنامه‌های مشابه نمایشگاهی که همراه با ارائه بریده‌هایی از جراید و دیدگاه‌های برجسته‌ای که از سوی

روایت ناتمام چنگیز خان

[مترجم: زهره فرجی / منبع: آیدیدیندنت / لکسکس بایرین]

فیلم «مغولی» تازه ساخته سینمایی کارگردان چینی Bodrov Sergei و محصول مشترک کشورهای آلمان، قزاقستان، مغولستان و روسیه، داستان زندگی فرمانروای مستبد چنگیزخان مغول را از اوان کودکی تا صعود و به قله امپراتوری نیمی از دنیا به تصویر می‌کشد. این فیلم یکی از نامردهای فیلم خارجی اسکار ۲۰۰۷ بود و البته تمام ویژگی‌های مشخص و کلیشه‌ای نامرده جایزه اسکار را در خود داشت.

چنگیزخان، با نام اصلی تموچین، خان مغول و سردار جنگی، کسی بود که قبایل مغول را متحد ساخت و با فتح قسمت زیادی از آسیا شامل: چین، روسیه، ایران و خاورمیانه و همچنین اروپای شرقی، امپراتوری مغول را پایه‌گذاری کرد. او پدر بزرگ کوبلای خان اولین امپراتور از سلسله یوان در چین بود.

«مغولی» در قالب یک زندگینامه تاریخی با منابع ادبی بیش از آنکه

یک راهنمای گردشگری باشد تصویرگر چشم اندازهای خیره‌کننده کوهستانی است و اجزای صحنه و طراحی لباس مشخص به فرد آن را در زمره فیلم‌هایی قرار می‌دهد که اغلب جوایز بینمایی را به خود اختصاص می‌دهند.

اما این اثر را به عنوان حکایت برجسته‌ترین سال‌های سازندگی چنگیزخان می‌توان تقریباً از هر حیث یک حماسه برشمره به جز حیثی نرین ویژگی آن: طرح داستان. مشابه فیلم الکساندر ساخته اولیور استون این فیلم نیز زندگینامه‌ای است که در آن بهترین بخش‌های داستان زندگی به فراموشی سپرده شده‌اند.

در این صحنه‌های فیلم، چنگیزخان را در بند به تصویر می‌کشد، صحنه‌ای که بیننده خیلی زود با آن آشنایی پیدا می‌کند؛ پس از آن به قلش یکی به گذشته بنده را به اواخر دهه ۱۱۰۰ بدست زمانی که فرمانروای تازه کورسیریه ۹ ساله‌ای به نام تموچین است هدایت می‌کند.

اما پدرش به همراه تعدادی از خدمتگزارانش با اسب دره مغولستان را می‌پیمایند تا به قبیله دیگری برسند که قرار است تموچین، خان خاتون آینده اش را با میان افراد آن برگزیند. اما در مسیر بازگشت پدر بر اثر سستی می‌لنگد می‌میرد. با وجود اینکه تموچین هنوز کودک خردسال است، ولی البته کودکی بسیار شجاع و دوست‌داشتنی - اما دیگر دروغ‌ها را به او تعلق داده‌اند و این شیرین و دوست‌داشتنی بسیار حامسی پیش می‌رود...

نخستین صحنه‌های فیلم، چنگیزخان را در بند به تصویر می‌کشد، صحنه‌ای که بیننده خیلی زود با آن آشنایی پیدا می‌کند؛ پس از آن به قلش یکی به گذشته بنده را به اواخر دهه ۱۱۰۰ بدست زمانی که فرمانروای تازه کورسیریه ۹ ساله‌ای به نام تموچین است هدایت می‌کند. اما پدرش به همراه تعدادی از خدمتگزارانش با اسب دره مغولستان را می‌پیمایند تا به قبیله دیگری برسند که قرار است تموچین، خان خاتون آینده اش را با میان افراد آن برگزیند. اما در مسیر بازگشت پدر بر اثر سستی می‌لنگد می‌میرد. با وجود اینکه تموچین هنوز کودک خردسال است، ولی البته کودکی بسیار شجاع و دوست‌داشتنی - اما دیگر دروغ‌ها را به او تعلق داده‌اند و این شیرین و دوست‌داشتنی بسیار حامسی پیش می‌رود...

نخستین صحنه‌های فیلم، چنگیزخان را در بند به تصویر می‌کشد، صحنه‌ای که بیننده خیلی زود با آن آشنایی پیدا می‌کند؛ پس از آن به قلش یکی به گذشته بنده را به اواخر دهه ۱۱۰۰ بدست زمانی که فرمانروای تازه کورسیریه ۹ ساله‌ای به نام تموچین است هدایت می‌کند. اما پدرش به همراه تعدادی از خدمتگزارانش با اسب دره مغولستان را می‌پیمایند تا به قبیله دیگری برسند که قرار است تموچین، خان خاتون آینده اش را با میان افراد آن برگزیند. اما در مسیر بازگشت پدر بر اثر سستی می‌لنگد می‌میرد. با وجود اینکه تموچین هنوز کودک خردسال است، ولی البته کودکی بسیار شجاع و دوست‌داشتنی - اما دیگر دروغ‌ها را به او تعلق داده‌اند و این شیرین و دوست‌داشتنی بسیار حامسی پیش می‌رود...

در نهایت، «مغولی» به صحنه‌هایی از چند نبرد و خونریزی می‌پردازد. با وجود این، هنوز فیلم در توضیح اینکه چگونه فرمانروای مغولان آن به یک امپراتور نامدیده تبدیل می‌شود نقش کلی دارد. در اولین نبردی که چنگیزخان فرماندهی می‌کند او به عنوان یک استازد جنگی استقلال می‌شود و البته در این نبرد که او تا سینه در پشت سنگر ایستاده است!

در نبرد بعدی اش او تنها زمانی بیرون می‌آید که یک توفان تندرستی به نفع آنها وزیدن می‌گیرد و ارتش دشمن را وحشت زده می‌کند. در حقیقت این قسمت‌های داستان بیشتر به طنز می‌مانند تا حماسه! حتی در صحنه‌های پایانی فیلم تموچین هیچ بازی غیر از همسر و فرزنداناش ندارد.

اما در نهایت تعجب درست یک دقیقه پس از آن می‌بینیم که او صدها قبیل را به خدمت گرفته است. در واقع هیچ سرخشی از اینکه وی چگونه می‌تواند است به این مرحله رسیده باشد به بیننده داده نمی‌شود. با این وجود انتظار می‌رود برخی از دستگیری و گریزها در این قضیه نقش داشته باشند.

با تمرکز فیلم مذکور بر روی این شخصیت تاریخی و بخصوص دوران کودکی اش، او بیش از آن که فرمانروای خونریز و بی‌رحم باشد متعجب می‌شود. روحیه فرمانی است که قانون در مغولستان به اجرا می‌گذازد، و البته در درجه اول او همسر و وفادار است.

Bodrov Sergei نقش خود را در نمایش سال‌های اولیه زندگی تموچین و مصیبت او با غاصبان خان و فرزندش که خوبی ایفا می‌کند. صحنه باشکوه اولین نبرد فیلم از نظر لفظی کماست از اقدامات فیلم‌های نمایشگاهی آن زمان می‌کند.

«مغولی» اولین قسمت از یک تریلوی برنامه ریزی شده است و همین ممکن است به فصل اصلی این همه تقاضا در داستان فیلم باشد. اما این پنهان قدیمی هم زمانی قابل قبول است که تنها یک سوم مبلغی نسبت به سیمنا از تماشاگران گرفته شود.

در نهایت اگر می‌خواهید فیلمی را با مضمون ماجراجویی‌های چنگیزخان مغول و فتح قاره‌ها و برپاری امپراتوری مغول توسط او تماشا کنید قطعاً «مغولی» انتخاب مناسبی برای شما نیست.

درباره معروفترین نقاشی‌های کار در دنیا

کپی برابر اصل نیست

مطابقت نمی‌کرد پی برد دستگیری شد. او چندین ماه در کشیکتی او نگرند. این روزها این هنرمند از این که استاد نقاشی‌های کپی در قرن ۲۰ با یک بگبرد ناراحت نمی‌شود حتی از این عنوان برتری او بر سایر دیگران نسبت به خود و جذب خریداران احتمالی‌های هنری او را در کار می‌کند. او چند جاسن کپی نقاشی‌های کپی می‌کند. او در آستانه وورشکیست در آسترمرد بود و علاقه زیادی به هنر و آثار اورینتالی داشت که سعی می‌کرد به هنر دوستان بفروشد اما خیلی زود در مسیر متفاوتی قرار گرفت. او با اشاره به این که

مطابقت نمی‌کرد پی برد دستگیری شد. او چندین ماه در کشیکتی او نگرند. این روزها این هنرمند از این که استاد نقاشی‌های کپی در قرن ۲۰ با یک بگبرد ناراحت نمی‌شود حتی از این عنوان برتری او بر سایر دیگران نسبت به خود و جذب خریداران احتمالی‌های هنری او را در کار می‌کند. او چند جاسن کپی نقاشی‌های کپی می‌کند. او در آستانه وورشکیست در آسترمرد بود و علاقه زیادی به هنر و آثار اورینتالی داشت که سعی می‌کرد به هنر دوستان بفروشد اما خیلی زود در مسیر متفاوتی قرار گرفت. او با اشاره به این که